

ESTI KURIR 15-étől a félhatos gyorsal érkezik.

akitől még részletes jelentést nem kaptam. Egyelőre csak annyit tudok, hogy *visszaélés*ek történtek adóügyi téren is, illetve olyan körülmények forognak fenn, amelyek *visszaélésekre* engednek következtetni. A vizsgálat egy,

a végrehajtó ellen beadott feljelentés alapján indult meg és a vizsgálat eddig megállapította már, hogy *a feljelentés komoly*. Tápén nagy érdeklődéssel várják a széleskörű vizsgálat eredményét.

A főtárgyaláson kiderült, hogy a bűncselekményt nem a vádlott, hanem az egyik tanu követte el

A bíróság a vádlottat felmentette, a tanu ellen megindult a bűnvádi eljárás

(A Délmagyarország munkatársától.) Érdekes esemény játszódott le szombaton a szegedi törvényszék Gömör-tanácsa előtt. Egy bonyolult ügyben tartott főtárgyalást a bíróság. Több tanut hallgattak ki és az egyik tanu kihallgatásánál kiderült, hogy *nem a vádlott, hanem — a vallomást tévő tanu követte el a bűncselekményt*.

Deutsch János kisteleki kereskedő 1927 áprilisában Kurucz Lajos gazdától öt mázsa gabonazöldhite fedezetére 200 pengős bíncó váltót kapott. Kurucz Lajos augusztusban leszállították az öt mázsa gabonát és kérték, hogy Deutsch adja vissza a fedezeti váltót. Deutsch ezt teljesíteni nem tudta, mert időközben a váltót átadta Róta Béla kisteleki kereskedőnek. Deutsch a váltót aláírásával nem látta el és ugyanugy adta tovább Rótának, ahogy ő azt Kurucz Lajostól kapta. A gazdálkodó ezután Rótától kérte a váltót, de az nem volt hajlandó visszaadni, mert mint mondta, Detsch tartozott neki. Róta azután a váltót a Kisteleki Takarékpénztárnak adta át, amely váltópert indított Róta Béla és Kurucz Lajos ellen.

Ebben a perben Róta is szerepelt tanúként. A bíróság kötelezte, hogy a gazda fizesse meg a váltó értékét, 200 pengőt Rótának. Hiába védekezett Kurucz Lajos azzal, hogy eredetileg is csak öt mázsa gabona fedezetére adta a váltót, tehát mintegy 87 pengőről szól a váltó, a bíróság nem adott helyt a védekezésének.

Kurucz Lajos ekkor feljelentést tett Deutsch János ellen az ügyészségen, amely család és sik-

kasztás büntette miatt adott ki vádiratot a kereskedő ellen.

A szombati főtárgyaláson Deutsch János azzal védekezett, hogy a fedezetül kapott bíncó váltót joga volt tovább adni. Amikor Rótának odaadta a váltót, megmondotta, hogy az nem 200 pengőt ér, hanem csak öt mázsa buza árát. Amikor Kurucz Lajos kérte a váltót, elment Rótához, de az nem volt hajlandó visszaadni.

A bíróság kihallgatta Róta Bélát is, aki azt vallotta, hogy a Kisteleki Takarékpénztárnál leszállította a váltót. A bíróság az iratokból megállapította, hogy Róta nem számoltatta le a váltót, mert a pénzt csak a per lezajlása után, a végrehajtásból kapta meg. Róta erre beismerte, hogy a váltóperben ellentétesen vallott és a bíróság ez alapon hozott ítéletet. A többi tanu vallomásából megállapította a bíróság, hogy valószínűleg Róta manipulált a váltóval és nem Deutsch.

Dr. Tabódy Zsolt, a sértett képviselője ekkor azt indítványozta, hogy a bíróság azonnal, a törvénykezés egyszerűsítéséről szóló törvény értelmében ítélkezze Róta Béla felett, mert Róta beismerte a hamis tanúzsát és a tanu is jelen vannak. A bíróság az indítványt elutasította. Dr. Sebők Ferenc védőbeszéde után a bíróság felmentette a vádlót Deutsch Jánost, mert nem látta bűnösségét bebizonyítani, de megállapította, hogy valószínűleg Róta Béla követte el a bűncselekményt.

A bíróság az iratokat áttette az ügyészségre, hogy Róta Béla ellen hamis tanúzás és váltóhamisítás miatt a bűnvádi eljárást megindítsák.

származott le a család, az még nincs kiderítve.

A szegedi néphagyomány tud egy Dugonicsné-ről, akit mint boszorkányt megégettek. E »mendemonda« ellen a helyi történetírók élénken tiltakoznak, ok és szükség nélkül; mert a hagyományt nem dönti meg sem az a körülmény, hogy a megégetett boszorkányt »Dugonyánénak« hívták, sem az, hogy az égetés 1728-ban történt, Dugonics András pedig csak 1740-ben született; a néphagyomány talán csak abban téved, hogy Dugonics anyjáról beszél a nagyanya helyett. A megégetett boszorkány a periratokban hol Dugonyáné, hol Dugonyiné, hol meg Dugonicsné néven szerepel; a név különbözősége tehát nem lehet perdőntő. Abban az időben az idegen betelepülők nevét többszörösen is átformálta a nép, mely a Dugonics névből könnyen csinált Dugonyát, vagy Dugonyit. Azok, akik a Dugonics nevet nem írásból, hanem csak hallomásból ismerik, sohasem beszéltek és ma sem beszélnek Dugonicsról, hanem Dugonicsról. Hogy az anyakönyvi bejegyzésekben mily óriási az »elírások« és tollhibák száma, azt mindenki tudja, aki ily kérdésekkel foglalkozott. Mindenesetre tény, hogy mikor Dugonics Andrásnak az alyja házasságot kötött, így írták be az anyakönyvbe: »Dugony András«; városi iratokban így szerepel 1750-ig: »Dugonyi András«. És amikor Dugonics András, az író megszületett, így anyakönyvelték: »Dugonyitz András«. Jósika »A szegedi boszorkányok« c. regényében írja, hogy Dugonics András anyja boszorkány volt és megégették. Vannak, akik szerint Jósika, a regényíró találta ki ezt a »mesét« és abba kapaszkodnak, hogy Jósika Hízen Borbálának nevezi Dugonicsné, holott az egy másik boszorkány volt és a megégetett Dugonicsné Barak Margitnak hívták. Azonban a néphagyomány sokkal régiebb, mint Jósika regénye. Az árvíz előtt Felsővároson minden gyerek tudott beszélni erről a néphagyományról, — a Szent György templom (később iskola) széles, tágas tornyát csak »Boszorkány toronynak« hívták, mert a boszorkányperek idejében a vádlottak nagyrészt ott tartották őrizet alatt. Általában a múlt században a szegedi nép még annyira tájékozott volt a boszorkány-ügyekben, hogy a hagyományoknak nagy bőségét nem kellett még koholmányokkal is bővítenie.

A Palánkban lakott egy Dugonya Mihó, akitnek a háza 1722-ben leégett. Valószínű, hogy ez a Dugonya katona volt s nemsokára 1722 után meghalt. Nem valószínű, hogy Dugonics István, a borbély és testvére, Mihály, a katona 1700 táján, vagy talán még előbb került Szegedre. Dugonya, vagy Dugonics Mihály felesége. Barak Margit, 1773 körül született Szegeden. Bábaasszony volt és mint abban az időben minden bába, kuruzslással is foglalkozott s így került boszorkány hírébe. Mivel nagyon ismert »gyógyítóné« volt, a többi kuruzsló szívesen vallott ellene. Igaz, hogy Dugonics a műveiben sehol sem említi ezt a boszorkány-rokonságot, de minden oka megvolt rá, hogy ne emlegesse.

RÉGI SZEGEDI CSALÁDOK

Írta: dr. Szabó László

61
Dudás. Dudás András 1723-ban esküdt polgár volt Felsővároson.

1731. január 19-én Dudás Györgyné, Tóth Anna 40 éves asszony vallomást tesz egy boszorkánypörben.

1741-ben Dudás András felsővárosi utcakapitány.

1785-ben Dudás György ácsmester.

1833-ban Dudás Péter cernyai káplán is pályázott a rókusai plébániára: valószínűleg szegedi volt.

1822. Rókus. Dudás Józsefnek Nádasdy Anna a neje.

1842-ben a rókusai új temetőre Dudás Mihály 50 krt, Dudás Andrásné pedig 30 krt adott. Ez a Dudás Andrásné, Gera Borbála 1854-ben még élt.

Dudás Endre 1850—79 közt írt a szegedi lapokba.

Dudás Borbála 1856-ban Varga Mátyásnak volt a neje.

1853-ban Rókuson Szabó Mihálynak Dudás Agnes volt a neje.

Dudli. 1786-ban Felsővároson Király Benedeknek Dudli Borbála a felesége.

Dugász. András mestert bevették a csizmadia céhbe 1839-ben.

Dugász Imre tanító volt Felsővároson; 1853-ban halt meg.

Dugonics. Vagy szerb, vagy dalmata eredetű család. A dalmata eredet mellett szól az a körülmény, hogy az itt lakó Dugonicsok csak a katolikus anyakönyvekben szerepelnek, míg a szerb eredetű az valószínűsíti,

hogy a család első ismeretes lakóhelye a felsővárosi szerb templom közelében, a szerb családok között volt, körülbelül a Maros-utca és a Festő-utca sarkán. A család legrégebbi ismert tagja

Dugonics István borbélymester, aki valószínűleg ide telepítette a családot. 1723-ban, miután akkor még nem volt borbély céh Szegeden, Dugonics István kérésére a tanács megállapította, hogy kik azok a mesterek, akik borbélyoskodásra jogosultak? A tanács kifejezetten megengedte nekik a sebesültek kezelését, a szokásos fogászati gyakorlaton, köpölyözésen és érvágáson kívül. Husz évvel később, mikor a szegedi borbélyok kijárták a céh-levelet, ez már chirurgusoknak nevezték őket. Hogy Dugonics István borbélytól hogyan

STANDARD és PHILIPS

rádiók, anódpótlók stb. 6, 12, 18 óra

I. 1

JANI ANDRÁS villamossági szaküzletében, Széchenyi tér 8. sz.

Kereskedő urak figyelmébe!

Gyári terakal.	Csemegevaj Trappista	3-20 2-20	Magyar Ementali I-a gyenge kev. turó	3-20 1-80	Gyári terakal.
-------------------	-------------------------	--------------	---	--------------	-------------------

Belvárosi Elelmiszer Csarnok
Mikszáth Kálmán-utca 9. (Valéria tér és Mars tér között) Telefon: 25-02.